

**Ik stel me voor
dat jullie
bibliotheken een
naadloze mix zijn
van fysiek en
digitaal, van
technologie en
menselijkheid.**

Dag bibliotheekbezoeker uit de verre toekomst,

Wanneer deze brief jou bereikt, leef je in een wereld die ik me slechts ten dele kan voorstellen. Toch is er één plek waarvan ik hoop dat die jou nog altijd vertrouwd voor komt: de bibliotheek.

Niet per se hetzelfde gebouw, dezelfde catalogus of dezelfde vorm van kennisbewaring, maar wel dezelfde geest: een plek waar mensen samenkomen om te lezen, te ontdekken, te groeien en hun kennis te verruimen. Een plaats van verbinding en inspiratie, van huiselijkheid.

In mijn tijd is de bibliotheek een van de laatste echt publieke ruimtes. Ze is vrij toegankelijk voor iedereen, ongeacht leeftijd, gedachtengoed, achtergrond of inkomen. Ze biedt rust in een drukke wereld en vormt een solide toegangspoort tot kennis – zowel digitaal als op papier.

Bibliotheken bieden – naast bergen literatuur – ook cursussen, ondersteuning bij digitale vaardigheden, lezingen, kinderprogramma's en ruimte voor ontmoeting en ontspanning. Ze zijn een veilige plek waar nieuwsgierigheid wordt aangemoedigd en waar betrouwbare informatie wordt beschermd tegen de ruis van desinformatie.

We bewegen richting een steeds meer digitale samenleving, en bibliotheken proberen daarbij gelijke tred te houden. Digitale collecties worden uitgebreid, systemen worden gebruiksvriendelijker, en nieuwe vormen van leren – van virtuele realiteit tot maakplaatsen en programmeerworkshops – krijgen een plek in het bibliotheekaanbod. Tegelijkertijd blijft het fysieke boek, gedrukt op papier, met zijn rust en tastbaarheid, een belangrijke basis.

Bibliotheken werken ook aan het versterken van digitale inclusie: het zorgen dat niemand buitenspel staat omdat technologie te ingewikkeld, te duur of te overweldigend is.

Ze zoeken nieuwe manieren om gemeenschappen te verbinden, en zetten zich in voor duurzaamheid – van energiezuinige gebouwen tot hergebruik van materialen.

In de kleine bibliotheek van Oud-Heverlee waar ik werk zijn we allemaal slashies. Zo ben ik collectiebeheerder jeugd slash programmaleider digitale geletterdheid slash marketing- en communicatiemanager slash verantwoordelijke innovatie slash interieurarchitect.

Tegelijk bemant ook elk van ons de balie tijdens de openingsuren van onze twee vestigingen, ontvangen we klassen, stellen we klasboxen met boeken samen en geven we bibintroducties. We organiseren activiteiten allerhande, gaande van voorleesmomenten en auteurslezingen tot tweedehands boekenverkoppen; we richten 2 themastands in, onthalen leesgroepen, houden orde, herstellen boeken, zetten koffie of thee.

Voor heel wat bezoekers is de bib de plek waar ze een luisterend oor vinden en voor sommigen is een bibbezoek zelfs het enige sociale contact. Je begrijpt wel dat de job van bibliotheekmedewerker zeer gevarieerd en bijzonder interessant is, maar tegelijk een hele uitdaging.

En dan zijn er nog de grote vraagstukken waar we voor staan:

Hoe bewaren we kennis duurzaam in een tijd waarin technologie razendsnel verandert? Hoe beschermen we privacy, vrijheid van informatie en intellectuele onafhankelijkheid wanneer digitale systemen steeds complexer worden? Hoe behouden we de bibliotheek als publieke ruimte in een tijd waarin veel publieke voorzieningen onder druk staan? Wanneer de maatschappij een kentering kent en sociale waarden niet langer primeren?

En misschien wel de grootste uitdaging: hoe zorgen we dat de bibliotheek relevant blijft in een wereld die constant nieuwe vormen van informatie en communicatie uitvindt?

Ik stel me voor dat bibliotheken in jouw tijd een naadloze mix zijn van fysiek en digitaal, van technologie en menselijkheid.

Misschien zijn kennis en verhalen holografisch op te roepen, of worden archieven onderhouden door slimme systemen die fouten kunnen corrigeren en verloren informatie kunnen herstellen.

Misschien bestaat 'zoeken, maar niet vinden' niet meer en is wat je zoekt meteen paraat.

Misschien is er geen onderscheid meer tussen lokaal en wereldwijd: elke bibliotheek een toegangspunt tot een collectieve menselijke kennisruimte.

Toch hoop ik dat één element onveranderd is gebleven: dat de bibliotheek nog steeds een plek is waar iedereen terecht kan om te leren en te groeien. Dat medewerkers nog altijd even enthousiaste gidsen zijn in een wereld van informatie. Dat nieuwsgierigheid er nog steeds vrij mag rondwaren.

Ik hoop dat jouw bibliotheek niet alleen een spiegel is van wat wij vandaag bouwen, maar vooral een getuigenis van wat mensen generaties lang hebben nagestreefd: toegang tot kennis voor iedereen, ongeacht wie je bent of waar je vandaan komt.

Met hoopvolle groet uit het verleden,

Sieglinde Duchateau

Bibmedewerker bibliotheek Oud-Heverlee